

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/200/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416208804
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1416208804.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: N. K., A.. XX.X.XXXX, W. - T., W., o zaplatenie 4 882,23 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 20.9.2017, č.k. 16 Csp/39/2016-59, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti potvrdzuje.

Žalovanej sa proti žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu Poštovej banke, a.s., Dvořákovo nábřežie 4, Bratislava istinu 4 790 eur, úroky 3,48 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4 790 eur od 13.10.2015 do zaplatenia, a to v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II) a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77,52 % (výrok III).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 497, § 502 ods.1, § 503 ods.1,2, § 504, § 506, § 369 ods.1,2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej „Obchodný zákonník“), § 52 ods.1,2,3,4, § 517 ods.1,2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník,“), §9 ods.1,2, § 11 ods.1 písm. b/,d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej „zákon č. 129/2010 Z.z.“), keď mal po vykonanom dokazovaní za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 9.3.2015 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 5 000 eur, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť v 108-mich mesačných splátkach vo výške 105 eur (mesačná anuitná splátka 100 eur a 5 eur náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver), vždy k 10. dňu v mesiaci pri úverovej sadzbe 19,9 % ročne s uvedením RPMN 21,82 % a priemernej RPMN 16,16 %. Písomným podaním zo dňa 28.9.2015 označeným ako Výzva na úhradu dlžnej sumy oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej predčasnú splatnosť celého úveru k 28.9.2015 z dôvodu, že žalovaná svojím konaním podstatne porušila ustanovenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 9.3.2015 a zároveň ju vyzval na úhradu celého dlhu vo výške 5 400 eur v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy (zásielka bola žalovanej v zmysle bodu 4.3.6 Všeobecných obchodných podmienok, doručená dňa 2.10.2015). Z výpisu aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.8.2016 mal súd prvej inštancie za zrejmé, že žalovaná čerpala úver vo výške 5 000 eur, z ktorého na istinu zaplatila sumu 117,77 eur. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že medzi stranami sporu vznikol na základe zmluvy o úvere zväzkový vzťah, na základe ktorého

bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský bezúčelový úver, na úpravu ktorého sa primerane vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ustanovenia Obchodného zákonníka týkajúce sa zmluvy o úvere a ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluvu o úvere vyhodnotil ako platnú, spĺňajúcu všetky náležitosti vyžadované Obchodným zákonníkom.

3. Pokiaľ však bola v zmluve uvedená RPMN vo výške 21,82 % ročne, súd prvej inštancie nepovažoval túto hodnotu za uvedenú správne, nakoľko pri počte 108 splátok a výške splátky 105 eur, predstavuje výška RPMN 23,75 %, pričom do výšky splátky boli zahrnuté aj náklady na poistenie schopnosti splácať úver, ktoré bola žalovaná povinná platiť. Aj v prípade, že by bola braná do úvahy iba výška splátky bez nákladov na poistenie úveru, t. j. suma 100 eur, výška RPMN by bola v hodnote 21,89 % ročne. Rovnako nemal za zrejmé, akým spôsobom bola stanovená v zmluve celková čiastka úveru, ktorú mala žalovaná ako spotrebiteľ uhradiť, keď počet splátok 108 vynásobený výškou jednotlivých splátok predstavuje sumu 11 340 eur a nie sumu 10 792,81 eur uvedenú ako celkovú čiastku úveru. Uviedol, že pri výške splátky bez nákladov na poistenie schopnosti splácať úver by náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 10 800 eur (108 x 100 eur). Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že uvedený úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, keď v zmluve bola nesprávne uvedená výška celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a rovnako RPMN bola uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa (§ 11 ods. 1 písm. b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. V rozhodnutí konštatoval, že žalobca si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy splnil poskytnutím finančných prostriedkov vo výške 5 000 eur, ktoré žalovaná aj vyčerpala. Žalovaná neplnila svoj záväzok splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach, a preto žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru, nakoľko žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou viac ako dvoch splátok a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace (posledná splátka bola uhradená v mesiaci máj 2015 v sume 105 eur), pričom ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti záväzok žalovanej pozostával z istiny 4 882,23 eur, úroku 458,66 eur a poplatkov 39,65 eur. Keďže žalovaná žalobcovi uhradila celkovo sumu 210 eur, s prihliadnutím na vyššie uvedené závery o bezúrokovosti a bezpoplatkovosti úveru, žalovanú zaviazal k úhrade doposiaľ neuhradenej istiny 4 790 eur (5 000 eur - 210 eur), pričom žalobu v časti týkajúcej sa zmluvných úrokov, či už vyčíslených do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ako aj po vyhlásení úveru za splatný v celosti, ako aj poplatkov 59,65 eur zamietol ako nedôvodnú.

4. O úrokoch z omeškania vyčíslených vo výške 3,48 eur (do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru) ako aj úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy istiny 4 790 eur od 13.10.2015 (t.j. dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie poskytnutej žalobcom žalovanej) rozhodol podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

5. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) v spojení s § 262 ods. 1, 2 C. s. p. a žalobcovi, ktorý mal vo veci čistý úspech v pomere 77,52 % (neúspech mal v časti vyčíslených zmluvných úrokov v sume 455,19 eur a nepriznaných poplatkov 59,65 eur), priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v uvedenom rozsahu. Konštatoval, že aj keď žalobu v časti príslušenstva, ktoré nebolo vyčíslené zamietol, pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, ak príslušenstvo žalobca nevyčísľil vo svojej žalobe (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27.11.2008 sp. zn. 6Obo/243/2007).

6. Proti zamietajúcemu výroku rozhodnutia a súvisiacom výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie právny predchodca žalobcu namietajúc, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.), navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo rozsudok v napadnutej časti podľa § 388 C.s.p. zmeniť, žalobe v plnom rozsahu vyhovieť a zaviazat žalovanú na náhradu trov aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V odvolaní poukazujúc na dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie dospel k záveru o tom, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere zo dňa 9.3.2015 je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov (nesprávne uvedená RPMN banky a suma nákladov spojených s úverom) uviedol, že súd pri výpočte RPMN pravdepodobne vychádzal z internetovej kalkulačky portálu sme.sk, ktorý je s poukazom na závery rozsudku Okresného súdu Revúca sp.zn. 8C/304/2015 zo dňa 16.9.2016 len informatívny a nie je možné ho považovať za relevantný pre súdne konanie. Napr. podľa portálu fininfo.sk výpočet RPMN vychádza na 21,44%

ročne , a teda údaj uvedený v zmluve je v prospech spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu uviedol, že trvá na závere, že zmluva o úvere vyjadrovala správne údaj o RPMN banky, že výška celkových nákladov spojených s úverom bola v zmluve o úvere vyjadrená správne a s poukazom na § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. súd nesprávne zhodnotil aj povinnosť platiť poistenie započítavajúc ju do sumy mesačnej splátky . Z gramatického výkladu predmetného ustanovenia vyplýva, že poistné je potrebné započítať do celkových nákladov len v tom prípade, pokiaľ jeho uzatvorenie bolo podmienkou pre uzatvorenie zmluvy o úvere. Súd sa nesprávne domnieva, že ak spotrebiteľ musí platiť poistné o ktoré žiadal dobrovoľne a ktoré nebolo podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere, automaticky sa daná suma započítava do celkových nákladov .

7. Žalovaná sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

8. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 27.6.2019, č.k. 7Co/200/2018-113 vyhovel návrhu pôvodného žalobcu a s použitím § 80 ods.1,2,3 C.s.p. ripustil, aby z konania na strane žalobcu vystúpil: Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 a na jeho miesto vstúpil: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava.

9. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania podaného žalobcom (§ 379, § 380 ods. 1, 378 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania.

10. Ako prvoradé konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať, aj keď tieto neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

11. V súvislosti s opravným prostriedkom podaným žalobcom odvolací súd upozorňuje, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 380 ods. 1 C.s.p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahŕňa v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané.

12. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti, teda vo výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku (t. j. v prevyšujúcej časti rozsudkom priznaného nároku) zamietol, ako aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 77,52 %. V tejto súvislosti poukazuje na to, že právny predchodca žalobcu sa žalobou zo dňa 31.8.2016 domáhal uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť mu nezaplatenú istinu vo výške 4 882,23 eur, úrok z istiny v celkovej výške 458,66 eur (pozostávajúci zo zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania z istiny od momentu poskytnutia úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), bankové poplatky za upomienky vo výške 59,65 eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne z dlžnej istiny od 13.10.2015 do zaplatenia a zmluvný úrok vo výške 19,90 % p.a. z dlžnej istiny od 29.9.2015 do zaplatenia.

13. K námietke žalobcu v podanom odvolaní, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.) považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývajú, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení druhého dielu zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

14. Žalobca v podanom odvolaní uplatnil aj odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h/ C.s.p., t.j. že rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. V dôvodoch odvolania namietol právny názor prvoinštančného súdu o tom, že úver je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nesprávne uvedenej RPMN banky a sumy nákladov spojených

s úverom. K citovanému odvolaciemu dôvodu treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Pre posúdenie opodstatnenosti odvolacích námietok smerujúcich k zisteniam súdu prvej inštancie o tom, že v zmluve o úvere je uvedená nesprávna výška RPMN banky a výška celkovej čiastky úveru, ktorú mala žalovaná ako spotrebiteľ uhradiť, je v prvom rade potrebné vyriešiť otázku, či v danej veci bolo poistenie úveru podmienkou pre poskytnutie úveru. Z obsahu čl. 4.9 a nasl. Zmluvy o úvere zo dňa 9.3.2015 (ktorá je formulárovou zmluvou) vyplýva, že je v ňom vo vopred naformulovanom texte, ktorý spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť, obsiahnuté vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s Poistnou zmluvou a Všeobecnými poistnými podmienkami (ktoré neboli žalobcom v konaní predložené) a spotrebiteľ v ňom vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral (v danom prípade so základným súborom poistenia). Spotrebiteľ teda nemal možnosť rozhodnúť sa, či poistenie ako doplnkový produkt využije alebo nie. Keďže spotrebiteľ nemal možnosť vylúčiť účinky zmluvy v časti upravujúcej poistenie, ale naopak, ak chcel získať úver, musel zmluvu ako celok prijať, možno dospieť k záveru, že poistenie (vzhľadom na jeho formuláciu v zmluve o úvere) bolo podmienkou poskytnutia úveru. Ak by totižto chcel spotrebiteľ poistenie odmietnuť, musel by odmietnuť zmluvu ako celok. V danom prípade na veci nič nemení ani to, že spotrebiteľ mohol poistenie kedykoľvek ukončiť. Podstatným je, že už pri uzatváraní zmluvy o úvere musel spotrebiteľ poistenie uzavrieť. Vzhľadom na uvedené má odvolací súd za to, že uzatvorenie poistenia bolo podmienkou pre získanie úveru a v zmysle ust. § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. náklady s uzatvorením poistenia mali byť zahrnuté do výšky RPMN a do celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom (tak ako to pri prepočte urobil súd prvej inštancie). Tým, že sa tak nestalo (v konaní je nesporné, že žalobca náklady na poistenie nezapočítaval do celkových nákladov spotrebiteľa) je RPMN ako i výška celkových nákladov spotrebiteľa v zmluve o úvere uvedená v nesprávnej výške. Uvedenie nesprávnej výšky RPMN má podľa názoru odvolacieho súdu rovnaké následky, ako keby RPMN nebola uvedená vôbec - ani v jednom prípade spotrebiteľ nepozná skutočnú výšku RPMN, v dôsledku čoho si nemôže spraviť obraz o celkovej cene úveru a nemôže posúdiť, nakoľko je úver pre neho výhodný. Preto tak uvedenie nesprávnej výšky celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom v Zmluve o úvere zo dňa 9.3.2015, ako aj uvedenie RPMN v nesprávnej výške (v oboch prípadoch v neprospech spotrebiteľa) má za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 9 ods.2 písm. j/, § 11 ods.1 písm. b/,d/ zákona č. 129/2010 Z.z.).

16. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazuje na právne závery vyslovené v rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 16.9.2016, sp.zn. 8C/304/2015 týkajúce sa spôsobu výpočtu RPMN je treba konštatovať, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí neuviedol spôsob, akým dospel k výške RPMN (23,75 %), ktorá mala byť podľa jeho názoru správne v zmluve o úvere uvedená. Aj keď dôsledkom už len samotného konštatovania nezapočítania nákladov s uzatvorením poistenia do výšky RPMN a do celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom (v neprospech spotrebiteľa) je úvaha o tom, že úver sa bez ďalšieho považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 9 ods.2 písm. j/, § 11 ods.1 písm. b/,d/ zákona č. 129/2010 Z.z.), odvolací súd v záujme dôsledného vyporiadania sa s námietkami odvolateľa v tejto súvislosti podotýka, že spôsob výpočtu RPMN je uvedený v Prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Je faktom, že pri použití kalkulačiek výpočtu RPMN na internete je riziko, že tieto nezohľadňujú vzorec výpočtu RPMN, ktorý ustanovoval zákon v čase uzavretia zmluvy. V danej veci odvolací súd pri kontrole výšky RPMN, ku ktorej dospel prvoinštančný súd, použil interaktívnu kalkulačku na výpočet RPMN verejne dostupnú na K..C..sk, ktorá zohľadňuje vzorec výpočtu RPMN podľa zákona platného v čase uzavretia zmluvy (9.3.2015) a pri zadaní vstupných údajov o čerpaní úveru k 9.3.2015 vo výške 5 000 eur, v 108-mich mesačných splátkach vo výške 105 eur mesačne ustálil správnu výšku RPMN v danej veci na 23,22% a celkovú spotrebiteľom splatenú sumu vo výške 11 340 eur.

17. Nad rámec uvedeného a v záujme úplnosti odvolací súd vo vzťahu k zamietnutiu žaloby v časti o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 19,90 % p.a. z dlžnej istiny od 29.9.2015 do zaplatenia konštatuje nedôvodnosť tohto nároku aj z dôvodu, že v posudzovanej veci sa jedná o plnenie zo spotrebiteľského úveru, a preto zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatenia úveru (vyhlásenia predčasnej splatnosti

úveru) žalobcovi nepatrí, keďže veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi zmluvnými účastníkmi, a preto zmluvné dojednanie o povinnosti platiť zmluvné úroky popri úrokoch z omeškania je možné označiť za obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka o administratívnom strope úrokov z omeškania (v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.). Je nutné zároveň uviesť, že takáto zmluvná úprava je na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou, pričom odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na ustálenú rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky (rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. 6.2015, sp. zn. 6Co/190/2014, Stanovisko 1/ 2019 Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Bratislave podľa ktorého „v prípade plnenia zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatenia úveru veriteľovi nepatrí. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, vzniká iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi“), pričom takéto právne posúdenie prešlo i testom ústavnosti (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.9.2012, sp. zn. IV. ÚS 476/2012).

18. S poukazom na uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. (vrátane odvolacími dôvodmi nenapadnutého závislého výroku o trovách konania) ako vecne a právne správne potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 378 ods. 1 a § 396 ods. 2 C.s.p., keď pri formulácii tohto výroku rozhodnutia zohľadnil, že z obsahu spisu nevyplýva vznik trov v odvolacom konaní plne úspešnej žalovanej.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).